

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 86.

W NIEDZIELĘ DNIA 28. PAŹDZIERNIKA 1798.

Z Londynu d. 9. Października.

Sobotnia gazeta dworska mieści w sobie co na następuje: "Król Jmć raczył udzielić godności barona W. Brytanii P. Horatio Nelson kontra admirałowi niebieskiej bandery floty J. K. Mój z tego prawem następcami p. i. i. m. m. pod tytułem barona Nelson od Nilu i Burnham Thorpe w hrabstwie Norfolk.

Wspomniona gazeta donosi także z depeszy naszego ministra w Konstantynopolu pod d. 3 września, iż Porta wypowiedziała wojnę Francuzom, iż Francuzki go posła z całą jego legacją do 7 wież zamknęto i niektóre Francuzkie okręty znajdujące się w porcie Konstantynopolańskim zabrano.

Wielki bohater morski, terazniejszy baron Nilu, którego zwycięstwo przez ten dodatek wiego familii równie uwiecznione będzie, jak obudwóch admirałów Jervis i Duncan, przez tytuły Vincent i Camperdown, jest synem jednego predykanta

i rektora w Burnham Thorpe w Norfolk i zpokrewniony z familią Walpole. W roku 1777 był porucznikiem, a w roku 1779 poruczkowym kapitanem. Żona jego była wdowa po plantowniku i ednym w zachodnich Indiach i wnuczką P. Herbert, bywłego rządcy Nevis; wesele jego odbyło się u Xcia Klarencyi. Kiedy ostatnią razą był królowi prezentowany, załował go król, iż prawe utracił ramię. "Ale nie prawą rękę, odpowiedział admirał, kiedy mam honor rekomendować W. K. Mój kapitana Berry (iego bandery kapitana.)" "Wszystkie prowincjonalne gazety napelnione są opisaniem zapału, z jakim chwalebne to zwycięstwo po wszystkich miastach i wsiach obchodzone było. Gdy się parlament zgromadzi, będzie uczyniona propozycja do wystawienia kapitanowi Wescott, który w bitwie tej poległ, w opactwie w Westminster pamiętnika. Wino i świece w czasie illuminacyi wypotrzebowane, więc uczynią skar-

bowi, iak wyrachowano, niżeli proch i szcżą, aby Francuzi garstkę nawet piasku ołow pod czas bitwy wystrzelany kosztował. Zdobyczy nieprzypada nawet 16 część na barona Nelson, ponieważ on zostając pod komenda lorda S. Vincent musi się z nim dzielić; ale będzie zapewne miał pensyę wyznaczoną. Zwycięstwo to jest za bardzo ważne dla przyspieszenia powszechnego pokoju uważane.

Miedzy przywiezionemi tu zabranymi na Francuzkiej flocie listow, znajduje się ieden od Jenerała Buonaparte do jego brata, w którym wystawia swoje położenie za nadier krytyczne, gdyż armia jego przez choroby, ustawiczne potyczki i zostawianie garnizonow, co raz bardziej się zmniejsza, musi bowiem utrzymywać łańcuch komunikacyi między Kairo, Rosetta i Alexandryą. Miedzy innemi rzeczami wyraża, iż się w takim znajduje położeniu, że nie może ani daley marszerować, ani się nawet cofnąć.

Kiedy admirał Nelson pożegnawszy się u dworu odjeżdżał do odebrania nad swoją eskadrą komendy, rzekł do niego ieden z przyjaciół: "Obawiam się, że już nie dopędzisz Tulońskiej floty." Nie turbuy się odpowiedział, mam dosyć odwagi do zemśczenia się za moje ramię."

Listow jenerała Buonapartego, iego officerow i żołnierzy bardzo wiele zabrano, i już ich tu pakę z Konstantynopola do sekretarza stanu przysłano. Beio wie Egipczy postali do Tureckiego Cesarza oświadczenie, iż poty nie spoczną, poki Buonapartego ze wszystkim nie zniszczą. W. Sułtan odpisał im własną ręką na to oświadczenie, i wyraził: iż polega na gorliwości Beio, że nie dopu-

Z Gibraltaru donoszą, pod d. 21 września, że tam przybyła flotta przy której znajdowało się 4 wojennych okrętow zabranych, między którymi 3 było Francuzkich, a więcej zabranych okrętow oczekiwano tam jeszcze codzień.

W Liście od Angielskiego officyera na okręcie Vanguard d. 31 sierpnia pisanym, stoi między innym: "Francuzi w Egipcie życzą sobie, podług złapanych depeszow, powrócić do Francyi nazad, ponieważ są ustawicznie od Arabow atakowanemi i cierpią niedostatek żywności. Obywatel Tallien donosi w liście swoim do żony, o wielu przykrościach, które wytrzymać musieli. Jenerał Berthier obawia się, aby w armii nie wszczęły się niespokojności, &c."

Otwarte tu składki dla wdow i sierot poległych w bitwie przy Abukir marynarzy wynoszą już przeszło 30,000 f. szt. Nelson ziednał P. Pittowi nieograniczony znowu kredyt.

Ponieważ znajdujący się w Paryżu zjednoczeni Irlandczykowie na Brestenskiej eskadrze popłynęli, zdaie się więc być rzeczą pewną, iż ona do Irlandyi jest przeznaczona. Gdy od wyjścia admirała Warren nie mamy dotąd żadney od niego wiadomości, podchlebiamy sobie, że on dowiedziawszy się o iey przeznaczeniu, oney szuka. Nie wiadomo nam także czy od będących pod brzegami Irlandyi naszych dwóch flott była od której widziana.

Z ostatniego miesiąca rachunku pokazuje się, iż mamy 652 wojennych okrętow w służbie, to jest: 143 liniowych, 22

od 50 armat, 178 fr. gat, 309 szalup, nie licząc zbroynych statków.

Ostatnie listy z Irlandyi dochodzą do d. 4 t. m. i donoszą, iż generał buntowni ków Holt z resztą swego wojska około 22 konnych, a 50 pieszych wynoszącego, aż do Oakwood w hrabstwie Wicklow zapędzony został, a w Dublinie mówiono przy odejściu poczty, że od dywizyi pułkownika Skirraut został złapanym. Wiadomości od wojsk generała Trench i hrabiego Portarlington są bardzo pomyślne. — Rozproszeni przy Killala buntownicy schronili się w małych oddziałach do lasów. Z Sligo donoszą, że pułkownik Burke i major Bellus, brat tytularnego biskupa Killali, straceni zostali. — Killala wzięte zostało bez żadnego nawet wystrzału. Za podstąpieniem wojsk naszych trzymali się tam buntownicy przeszło godzinę. Miasto było ze wszystkich stron otoczone i 4 do 500 buntowników zostało wyciętych. W hrabstwie Wicklow i innych miejscach największe buntownicy okrucieństwa wyrabiali.

Na barona Nelson wiele zrobiono już piosaczek. — Do Plimut przybyła fregatta Triton, która przed dwiema dniami od Francuzkich wojennych okrętów goniona była, które do wyszły z Brest eskadry należeć muszą.

Margrabia Cornwallis otrzymał prawo obywatelstwa miasta Cork.

Parlament Irlandzki wydał do armii Irlandzkiej i milicji krajowych i Angielskiej adres podziękowania, a Irlandzkiemu rządowi pozwolił w czasie swego odpoczynku 1 mill. f. szt. na wydatki.

Admirał Gardner popłynął z swoją eskadrą dla zmocnienia kanałowej floty.

Wczasyie terazniejszey wojny będzie ustawicznie Angielska flotta na śródziemnym morzu utrzymywana, dla działania wspólnie z Rosyyską i Turecką flotą. Znany Sidney Smith, w krótkce się uda na śródziemne morze.

Amerykane uzbroili wiele korsarskich okrętów, które już kilka Francuzkich okrętów zabrały. — Gdy Jamaiki kupiecka flotta d. 7 sierpnia z St. Domingo wychodziła, miało St. Jeremie być od wojsk Angielskich opuszczone, a z kapem S. Mikołaja Mole, to samo w krótkce stać się miało.

Angielska flotta pod Irlandzkimi brzegami składa się teraz z 22 wojennych okrętów. — Dzisiejsza dworska gazeta donosi o zabranii wielu Francuzkich okrętów. — Lord Dunkan poszedł z posiłkami przed Texel. — Wiele osob mniema jeszcze, że Brestńska eskadra przeciw Jamajce poszła. — Żółciowa gorączka jeszcze w Ameryce nie ustała. — W Leith oczekują Rosyjskiej eskadry.

Z Paryża d. 9. Października.

Portugalski poseł P. Norunha wyjechał d. 4 zjad nie niewskurawszy, ponieważ jego pełnomocnictwa nie miały dosyć rozciągłości. Redaktor przywodzi z powodu jego poselstwa co następuje:

” Oto jest naypodobniejsze do prawdy, co o podróży P. Norunha do Paryża mówią. Dyrektoryat przyjął uczynioną sobie propozycją od rządu Portugalskiego przez dwor Madrycki do odnowienia negocyacyi pokoju; ale będąc przekonany, iż na innych podstawach musi być negocjowany, niż był traktat dnia 23 thermidor roku 6, którego Portugalia nieprzyjęła, oświadczył co do tego punktu myśl swoją

ambasadorowi Hiszpańskiemu. Zezwala iąc dyrektoryat na paszporta dla Portugalskiego posta, przydał, iż tylko w tym razie Portugalskiemu ministrowi służyć będą, gdy opatrzony będzie w pełnomocnictwa do negocjowania i zawarcia pokoju na podanych od Francuzkiego rządu zasadach. Zasady te były: aby posiadłości Francuzkie w Guianie powiększone były; aby liczba wojennych okrętów, mogących w czasie wojny do Portugalskich zawiać portów, zmniejszona była od pierwszego traktatu; aby w prowadzenie naszego sukna do Portugalii wolne było, i aby królowa Jmć większą kontrybucją za kosztą wojenne zapłaciła. Mowią, iż skoro P. Norunha do Paryża przybył, minister nasz zagranicznych związków żądał widzieć pełnomocnictwa tego nowego ministra; lecz ten dał do zrozumienia, że żadnego kroku w negocjacyach uczynić nie może, bez zgłoszenia się do swego dworu, i że dostatecznego niema pełnomocnictwa do negocjowania na podanych od dyrektoryatu zasadach. Odpowiedziano mu zatem z strony dyrektoryatu, iż daremaby rzecz była rozpoczynać negocjacje, których nie można przewidzieć ukończenia, poczym oddano P. Norunha potrzebne paszporta do powrotu do Lizbo-ny. „

Minister ten polecał pierwey do Madrytu. Jeżeliby obszerniejsze pełnomocnictwo i takie, jakiego nasz rząd życzy, odepisał, to mógłby się jeszcze za pośrednictwem Hiszpańskiego dworu negocjacje otworzyć; ale rozumia tu, że bitwa pod Alexandryą, rozciągnęła wpływ swój i do Portugalskiego gabinetu.

Od d. 2 września jest Brest w stanie

obłężenia ogłoszone. Wice admirał de Galles przybył do tego portu, i stoi tam gotowa do wyścia znowu na morze za nayspieszym pomyślnym wiatrem z woy-skiem eskadra.

Obywatel Trouvé ambasador nasz w Medyolanie, który tam ostatnią rewolucją zrobił, iest nazad odwołany i iedzie na posta do Stuttgart. Fouché, który w czasie rządu strachu wiadomą grał rolę, idzie na ministra do Medyolanu. Fouché iest w wszystkich publicznych pismach za nayspieszego republikanina, odmalowany, którego Robespierre niecierpił.

Bywszy minister marynarki Pleyville le Pelley wyjeżdza dziś albo jutro do Korfu. Ma tam urządzać marynarkę i dla zabezpieczenia bywszych Weneckich wysp potrzebne przedsięwziąć środki.

Zapewniają tu ciągle, że Anglia wielkie płaci Rosyi subsidyja. — Potwierdza się, że wysła przed niejakim czasem z Tuluonu z 3 bywszych Weneckich okrętów złożona eskadra, nazad powróciła.

Okolo Turynu ściągają co raz więcej Piemontckiego woyska dla utrzymania porządku w tamtejszych okolicach. Drudzy zaś utrzymują, że co iednak ręczyć nie można, że te woyska są przeznaczone na kontyniens, który Sardynia w czasie wojny Francyi dać musi. Kontyniens ten (mowią tutejsze pisma) będzie od 10 do 15, 000 ludzi pomnożony, i jenerał Menard miał się oniego u tamtejszego rządu imieniem Francuzkiego dopraszać.

Instrukcye, które nowy nasz do Turynu posel obywatel Aymar, z sobą powiozł, są iak zapewnienia dla tamtejszego rządu sprzyjające i dają do ścisłego połączenia Sardynii z Francją.

Turecki poseł dotąd zostaje bardzo spokojnym w Paryżu, i czasami pokazuje się na publicznych spacerach. Teraz każe portret swego malować.

Wczorajsze nasze pisma zawierały w sobie wypowiedzenie wojny Francji przez Portę w ręcznym biliecie W. Sułtana do dywanu. Obywatel Descorches miał wczoraj jako ambasador do Konstantynopola wyjeżdżać.

Dotąd powątpiewało tu jeszcze wielu, aby generał Humbert miał być z swoim wojskiem w Irlandyi w niewolę wzięty; lecz pod d. 18 września napisał do dyrektoryatu z Ligthfield w tych wyrazach: "Odniosłem największe korzyści, broń Francuzka tryumfowała w czasie mego bawienia w Irlandyi, ale nakoniec przeważającej sile 30,000 wojska dowodzonego od lorda Cornwallis musiałem ulec. Jestem na słowo honoru jeńcem wojennym." W rozprawie przy Castlebar utracili Anglicy, jak generał Humbert w przed i jeszcze donosił 1800 ludzi w zabitych, 1200 w poymanych, 10 armat, 5 chorągwi, 1200 fuzy, &c. lecz szczupłe nasze siły nie mogły się nakoniec przeciw licznej Angielskiej armii utrzymać.

Korweta la Biche, która z eskadrą od liniowego okrętu i 8 fregat z Brest wysłała, powróciła do Quimper nazad. Na wojska miały pod generałem Hardy do Irlandyi wylądować.

Różne wiadomości rozpuszczały względem insurekcji w Malcie; to jest jednak prawda, że w parafii S. Pawła 13 Francuzów zamordowano i Neapolitańską bandę ręką wywieszono. Insurekcja ta zdawała się być bardzo obszerne ułożoną. Wo-

jska przywróciły prawdę spokojność, ale potrzeba się daleko większego obawiać poruszenia, jeżeli nieprzyjacielska siła pokaże się przed tą wyspą. Żywności nie musi się po dostatkiem znajdować w Malcie. Następująca odezwa we wszystkich umieszczona gazetach, zda się być tego dowodem:

"Kommissarz marynarki w Marsylii, uwiadomia kupców, którzy się podejmą dostawiać żywności do Malty, że im przez kommissarza portu Tulonńskiego od każdego łasztu żyta na tę wyspę wprowadzonego będzie zapłacone nadgrody 1 Frank 90 centimow (30 Soldow) za każdą beczkę wina 2 Fran., za każdy centnar słonego mięsa 2 Fran. Uwiadomia ich oraz, że z nimi kontrakty chce zawierać, przez które będą mieli zapewnioną zapłatę za swego ładunek od tamtejszych agentów. W Marsylii d. 20 września.

Podp: Pomme, kom: mar:

W Rzeczypospolitej Rzymskiej z wielką trudnością idzie sprzedaż dóbr narodowych; kupujących bardzo się mało znajduje. Aresztowano tam jednego Xozę, który roznosił, iż król Neapolitański przybędzie i Rzym oswobodzi. Nim nastąpiła odmiana 5 Rzymskich konsulów, wydali nasi tam kommissarze Dupont i Bertholio odezwę, w której rzekli: Rzeczpospolita Rzymska znajduje się w największej anarchii, publiczne władze nie są stanowane, ustawy nie wykonane, konstytucja jest gwałcowa, a skarbie zaniedbany. Wszyscy autorowie i dopomagacze do tego smutnego stanu muszą być do odpowiedzialności pociągnięci. Procz tego zarzucają

wspomnieni kommissarze oddalonym konsulom rozpuszczanie za Anglikami z krzywdą Francuzow względem wyprawy do Egiptu pogłosek.

Angielski minister w Neapolu Hamilton, miał już z tamtejszym dworem poczynić umowy względem ataku bywszych Weneckich wysp, w przypadku wojny z Francją. Pogłoska iakoby dwor Neapolitański wiele kosztownych rzeczy do Tryestu, dla bezpiecznego przechowania miał przesać, nie potwierdza się dotąd.

W Rzymie aresztowano bywszego Xcia Borghese w iego pałacu i do zamku S. Anioła zaprowadzono. Wszystkie iego zabrano listy, w których znaleziono porozumiewanie się z Neapolitańskim dworem. Na miejsce statuow S. Piotra i Pawła postawiono w Rzymie inne pamiętniki, z napisem: Prawa i Ustawy. Na miejscu ianych statuow drzewa wolności.

W południowej Francyi złapano szefa tamtejszych rozbojnikow, który się królem Bezansonu nazywał.

Kontra admirał Duchayla i szef dywizyi Dumanoir który się na flocie Brueys znajdowali i których za zginionych miało, żyją jeszcze. Pierwszy znajduje się w Neapolu ranny, ale nie tak niebezpiecznie. Dumanior kommanderuje okrętem le Dubois, który był iako płaski okręt uzbrojony, i znajdował się w porcie Alexandrii; nie mógł przeto należeć do bitwy.

Jenerał Kilmaine ogłosił Hawr i wszystkie w kanale porty, którym Anglicy grożą, wstanie oblężenia.

Dzisiejszy przyjaciel ustaw, mówi,

ze W. Mistrz Maltański nakazał kawalerom tego zakonu, aby całą część swych intrat posyłali dla niego do Tryestu, teraźniejszego iego mieszkania.

Miasto Tarbes, gdzie niechętni dla zabrania przewożących pieniędzy rogatki rozburzyli, iest także wstanie oblężenia ogłoszone.

Przyjaciel ustaw mówi, że admirał Nelson na dzień przed bitwą przy Abukir zabrał Grecki okręt, ten kazał prochem i palnemi materjami napełnić, 10 Angielskich marytkow po Grecku przebranych na niego wsadzić, który oni potym do Francuzkiego okrętu Orient podpłynawszy zapalili, a sami się na przygotowaney szalupie ratowali.

W południowej Francyi ułożyli niechętni formalne insurrekcyi plany.

Wiele listow z Bretanii zapewniają, iż wyszła z Brest nasza eskadra od 1 linowego okrętu i 8 fregat z 3600 ludzi iątowego woyska, do Irlandyi przybyła i woysko wylądowała. Dziennik, le bien informé, nad którym Tomasz Payne także pracuje, oznajmuje tę wiadomość z przydatkiem, że już bardzo wiele zjednoczonych Irlandczykow do nich się przyłączyło.

Ciało prawodawcze zatrudnia się ciągle skarbem i obmyśleniem sposobow na przyszłe nasze potrzeby, tudzież zastąpienia niedoboru w skarbie. Uczyniono propozycją do sprzedania części małych laskow, które 1000 morgow nie przenoszą, a większe do zaarędowania na kilka lat.

W poselstwie które dyrektoryat nie

dawno do ciała prawodawczego względem skarbu przestał, stoi między innym:

„Położenie publicznego skarbu wymaga, obywatele Prawodawcy, tym większy od was uwagi, gdy spożoienie zaprowadzenia niestałych podatkow, czyni mu codziennie wielki uszczerbek. W tym momencie, gdy to poselstwo odbieracie traci już 3 mill. W terażniejszym stanie prawodactwa, nie dostaje zawsze, obywatele Reprezentanci 114 mill. niedostatek ten, gdyby mu nie zaradzono, pociągąłby za sobą zniszczenie skarbu rzeczypospolitey. Spodziewano się powrocenia publicznego kredytu; lecz nie dostaje mu iedyney podpory rownowagi w przychodach i wydatkach. Zatrudniycie się, obywatele Reprezentanci, samem iedyńieskarbem, &c.

Minister wewnętrzy, Neufchateau, postanowił przy boku swoim radę publiczney edukacyi, która składa się z członkow Dannon, Garat, Lagrange, &c. Stychać, że wszyscy ministrowie, podobne przy sobie postanowią rady, aby w każdym przypadku zasiągnąć zdania znakomitych osób.

Przedwczorem odprawił instytut umiejętności publiczne posiedzenie, na którym rozdawane były nadgrody. Pięciu młodych artystow w malarstwie, snycerstwie i budownictwie, którzy odebrali nadgrody, mają być kosztem rzeczypospolitey do Rzymu posłani, dla kończenia tam swych nauk. Sławny Bougainville miał na tym posiedzeniu mowę, w której chwalił patriotyism naszych maytkow w bitwie przy Abukir.

Archiwista prawodawczego ciała, obywatel Camus, ułożył rachunek terażniejszy ludności naszej rzeczypospoli-

tey, którą z wyspami i przyłączonemi krajami na 33 mill. podaje.

Wdowie po kontra admirale Stabel wyznaczono pensją 2400 Frankow.

Przedwczorem mówił deputowany Duestrem imieniem kommisji skarbowey w radzie 500, że biedostatek w skarbie został już przez poczynione uchwały, do 55 mill. zmniejszony, a reszta może łatwo być przez podatki na zbytłkowe rzeczy zastąpiona, i że Francya jest w stanie, gdyby tego potrzeba było, na kilka jeszcze kampanij bez przykrości dostarczyć kosztow.

Względem dostarczenia żądanych od dyrektoryatu na nadzwyczajne wydatki 125 mill. zdawała już wyznaczona do tego kommisya w tajnym wydziale swoy rapport. Wczoray naradzała się znowu rada 500 względem tego przedmiotu w tajnym wydziale. — Na sporządzenie przerwanych stawow w Dole wyznaczono tymczasowo 50,000 Frankow.

2 Hagi d. 13. Października.

Negocyacye przybyłego tu nowego Francuzkiego posła Lombard i naszego do Paryża wysłanego Schimmelpennik, ściągają się do zawarcia między obiema rzeczpospolitemi handlowego kontraktu, którego już zasady są w Paryżu umowione. Dyrektoryat oznaymił o nich pierwszy radzie i rozumia, że traktat ten będzie wkrótce ułożony.

Przedwczorem podał bywszy dyrektor Vreede pierwszy radzie swoje na piśmie usprawiedliwienie; ale ta przystąpiła do porządku dniowego. — Ciało prawodawcze oznaymiło ludowi Batawskiemu, iż postępek tymczasowego dyrektoryatu zu-

pełnie pochwała i wydany w tej mierze dekret potwierdza.

Obywatel van der Goes, bywszy nasz w Kopenhadze poseł, jest ministrem czyli agentem zagranicznych związków mianowany.

Przedwczoorem w dzień rocznicy nie-szczęśliwej naszej na morzu przegranej, słyszeliśmy wzdłuż całych brzegów tęą kanoadę. Spoczątku rozumieliśmy, że Anglicy teutnią gdzie wylądować, ale gdy nic o tym niesłychać, domyślamy się, że Duncan albo rocznicę swego zwycięstwa, albo zwycięstwo Nelsona obchodził.

Bywszy Xżę Liancourt znajduje się tu teraz i zamysła do Ameryki iechać.

Francuzki minister Lombard oświadczył, iż ile rząd Francuzki nie chce, aby Batawski okręt szkodził gdzie interesowi obudwoch narodów, tak równie niecierpi, aby Francuzki korsarz naruszył gdzie jaką Batawow własność.

Urządzenie zamienienia dawnych długów kraju na dług narodowy, zostało już oznajmione. — Przed Texel widziano 11 Angielskich wojennych okrętów i 1 kutter na kotłicy stojących.

Z Raszadt d. 7. Października.

Wczoraj na sejsyi deputacyi Rzeszy czytano ostatnią notę ministrów pełnomocnych Francuzkich; naradzenia zaś względem niej do następnego czwartku ogłoszone zostały.

Od dni kilku biegała pogłoska, że Francuzi pracują na nowo około szanieów w Kell, a woyska ich w miejscu tym do 12 tysięcy ludzi powiększone zostały, i że przednie ich stráže rozciągały się, aż ku Offenbourg; ale teraz zapewniali, że wo-

yska te po kilkodniowych ćwiczeniach się, przeszły nazad na lewy brzeg Renu.

Dowiadujemy się z Munich, że P. Parget poseł nadzwyczajny króla Jmć Angielskiego, dnia 30 września okazał elektorowi Palatynatu swoje zaufalne listy.

Z Stuttgart d. 7. Października.

Podług listów z Konstancyi liczba woysk Francuzkich w okolicach Rheineck Rorschach i innych pobliskich miejscach jeziora, codziennie się powiększa. Do S. Galla świeżo przybyło 3000 woyska i wielu batalionów jeszcze tam oczekują. Główna kwatera jenerała Schauenbourg niebawnie do tego miasta ma być przeniesiona.

Xżę Belmonte Pignatelli dnia 15 wypłynął z Tryestu dla udania się w charakterze ambasadora Neapolitańskiego do Londynu. Nie które z Morei listy donoszą, że osiadli w kraju tym pod panowaniem Tureckim Francuzi, dla uchronienia się od przykrości, na które od ogłoszenia wojny są wystawieni, udali się na wyspy Francuzkie Lewantu.

Z Strasburga d. 9. Października.

Tuteysza śródkowa administracya wydała do 20to letniej młodzieży, na liście konskrypcyi umieszczonej, odezwę, w której wzywa ich podług ustawy d. 18 fructidor do udania się do armiów. Stosownie do tej ustawy, żaden młodzieniec nie może politycznego używać prawa, posiadać urzędu, żenić się, brać spadków lub swoim majątkiem rozrządzać, jeżeli nie jest na liście konskrypcyi umieszczony. — Od kilku dni wiele woyska przez nasze okolice przechodzi. Od Moganckiej armii przeszło już wiele polbrygad do Szwajcaryi, gdzie i nasz garnizon wychodzi.

D O D A T E K

D O N^{ro} 86.

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 28 PAŹDZIERNIKA 1798.

Z Kolonii d. 7. Października.

Poruszenia woysk ustały. W rowninach Mühlheim miała być rewia nad wszystką z tej i z tamtej strony Renu znajdującą się jazdą, ale przyszedł przeciwny rozkaz. Tutejsze Xzęce seminaryum i 3 gimnazya są zniesione. Deputowany Batawskiej Rzeczypospolitey do Rasztadt przejeżdżał tędy.

Poruszenia w demarkacyney Pruskiej armii i zwolnienie ułopowanych żołnierzy pochodzi z siennych mustry.

Z Frankfurtu d. 9. Października.

Francuzka główna kwatera będzie z Friedberga do Wetzlar przeniesiona. Pogłoska jakoby Francuskie woyska na prawym brzegu Renu do 10,000 ludzi miały być zmieszczone, potrzebuje jeszcze potwierdzenia.

Wdowa Królowa Pruska pojechała dzisiaj z Wilhelmstad do Darmstadt.

Od Mogunckiej armii poszło 7 poł brygad do Szwaycaryi, żądają udadzą się do Włoch.

Odgranie Austrii d. 4. Października.

Nigdy nie widziano tak często przybywających kuryerow jak teraz do Wiednia. Codziennie prawie przybywają z Neapolu, Wenecyi, Petersburga, Rasztadt, Berlina, Londynu &c. i nawzajem wychodzą. Rada wojenna, i rada prywatna codziennie się zgromadza. Cesarz Jmć na wszystkich prawie sefssyach rady prywatney przytomny bywa.

P. Scholt kanclerz Opactwa d'Ochsenhausen przybył do Wiednia dla rozpoczęcia negocyacyi w charakterze deputowanego od kollegium prałatow Szwabskich, która przez szczęśliwą jego nieprzytomność przerwana była.

Od granic Włoskich d. 28. Września.

Król Neapolitański z powodu umieszczonego artykułu w Redaktorze Paryżkim przeciw sobie, w którym zarzuty mu są czynione o przyjęcie w brew traktatom floty Nelsona do portow swoich, podał do wiadomości publiczney urzędowe uświadliwienie, utrzymując, iż admirał

Nelson stanąwszy przed Syrakuzą zgodnie z artykułem 3cim traktatu z Królem Neapolitańskim zawartego obszedł się, wszedł bowiem do portu nie na uzbrojonych okrętach, i opatrzył się tylko iedynie w świeżą wodę, lecz nie otrzymał żadney amunicyi. — W okolicach Wenecyi wszystko znowu przybiera postać wojenną. W arsenałach pracują dniem i nocą. Załoga Cesarska w Wenecyi składa się z 14,000 ludzi, a pod Weroną założono oboz dla 30,000. Inny od 18,000 stoi pod Padwą. — Przed niejakim czasem w okolicę Terraciny udał się patrol od 11 ludzi z legionow Polskich, który zabłądziwszy wszedł w granice Neapolitańskie i niespodzianie napadł na patrol Neapolitański od 20 ludzi; zaczęli więc legionieści broń prezentować i chcieli się dać poznać, lecz Neapolitańczykowie przerażeni strachem, broń swoją rzuciwszy na ziemię, pierzchneli, i pomimo wołania legionistów, już więcej nie powrócili, ci więc broń zabrawszy nazad do swoich stanowisk udali się.

Z Medyolanu d. 1. Października.

Obywatel Amelot przybył tu w charakterze szczególnego kommissarza dyrektoryatu Francuzkiego we Włoszech. Mówią, iż zastąpi miejsce obywatela Hallera w ogólnym rozrządzaniu dochodami armii Francuzkiej.

Jenerałowie Grenier i Poujet od dni kilku są w Medyolanie. Ostatni obiał kommandę miasta tego na miejscu jenerałnego adiutanta Hullina, który ma się udać do dywizyi stojącej w bywszej legacji Ferrarskiej pod rozkazami jenerała Guieux. Wczoraj popołudniu kommandujący jenerał Brune odebrał kurjera z Turynu z wiadomością, że d. 29 w wie-

czor Piemontczykowie uderzyli na Francuzów w cytadeli Turyńskiej; lecz że wszystkie ich usiłowania dla wypędzenia ich z tamtąd bez użyteczności były. Niewiadomo dotąd iaki do tego był powód, czy bitwa była krwawa i jakie z niej skutki wynikły. Jenerał Brune wyprawił iak mowia kurjera do Paryża dla uwiadomienia o tym dyrektoryatu i zasiągnięcia dalszych instrukcyj.

W okolicach Mantui, a szczegulniey w Rovere wybuchły rozruchy. Włoscianie mieysca tego zgromadziwszy się dla odprawienia processyi; Muncypalni sprzeciwili się temu, ztąd przyszło do kłótni, w którey ostatni wiele ucierpieli. Kommandant Francuzki nadbiegłszy, wielu Włoscianów aresztować kazał, ale zupełnie przywrócić spokoyności nie mógł. Woysko do mieysca tego posłano.

Rozchodzi się znowu pogłoska, że kommandujący jenerał Brune, w krótce uda się do Rzymu.

List ieden z Malty pod dniem 13 fructidor (30 sierpnia) mieści w sobie co następuje:

” Odkryto tu spisek dążący do zamordowania wszystkich republikańców znajdujących się na tej wyspie; wszystkie już ułożone były sposoby do wykonania planu tego, i gdyby niezbyteczny pospiech niektórych spiskowych w rzuceniu się na żołnierzy Francuzkich i onych zabiłaniu, zdał się, że środki te swoy byłyby odniosły skutek. Od czasu odkrycia tego, przedsięwzięto wszystkie potrzebne ostrożności, i użyto najsurowszych środków dla przeszkodzenia nowym zamachom. Naczelników spisku aresztowano i śmiercią ukarano, niektórzy bywsi kawalero-

wie, których postępowanie podeyżrzane było, z wyspy wypędzeni, a inni dla odprawienia examinu do Francyi przesłani zostali.,

Jenerał dywizyi Gentili umarł w St. Fi. rent, w Korsyce.

Gazety nasze ogłosiły były przed kilku dniami wzięcie okrętu Angielskiego od eskadry admirała Nelson od okrętu Genereux jednego z naszych liniowych okrętów uszłych z bitwy morskiej pod Abukir. Też same gazety głoszą dzisiaj list następujący:

Z Ankony d. 4 przydatkowego (20 września) J. Allemand starszy, kapitan fregaty, kommandant dywizyi w tym porcie będącej, do obywatela Brune jenerała kommandującego armią Włoską.

" Obywatelu Jenerała! Donoszę ci o przybyciu do portu tego korwety le Bruue pod rozkazami kapitana fregaty Nicuport. idącej z Korfu, i od dei 12 spodziewanej. Kapitan wzwyz rzeczoney korwety uwiadomił mnie, że zostawił w Korfu okręt Genereux kommanderowany od obywatela Lejouaille z iednym okrętem Angielskim od 54 armat, który po czterogodzinnej bitwie na wodach Kandyi, zabrał; okręt ten wyszedł był z okolic Alexandryi dla przewiezienia depeszów jenerałowi Angielskiemu do Gibraltaru.

Podpisano *Allemand.*

Okręt Angielski zowie się Leander, i zwyciężony przybył z wycieczką do Korfu dnia 15 fructidor (1 Września.)

DONIESIENIA.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi oznaymują tym Edyktem Panu Janowi Jozefowi Mielelskiemu: że Pan Franciszek Kietliński, u tych sądow o oddanie summy 7000 zł: pol: z prowiżją z powodu kontraktu arędownego dobr Siemieradza żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Lecz, że sady te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy weale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, iemuż Panu Mielelskiemu patrona tuteyszego Pana Bełdowskiego, z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest dnia 15 Grudnia 1798 r. o godzinie 9 zrana sam się stawil, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy za nayskuteczniejsze osądzi, gdyz przeciwnym razie podług C. K. praw opiewu, wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, sam sobie przypisać winien będzie.

Józef de Nikorowicz,

Józef de Cronenfels.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlach: Krakow: Galicyi zachod. d. 12 Września 1798.

Weinman, sekretarz.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymują Edyktem niniejszym Panu Franciszkowi Niegolewskiemu lub successorom iego, że Opat klasztoru Andrzeiowskiego wielebny Bernard Niegolewski dnia 18 stycznia 1797 roku bez testamentu z tego świata zeszedł, i majątku swego summe

Długow zaś - - - - - 77,042 zło: 19 gro: Pol: pozostawił,

Oczem Panu Franciszkowi Niegolewskiemu iako nieprzymownemu i którego miejsce przebywania nie jest wiadome, tym końcem wiadomość się daie; ażeby oświadczenie swoje, czy to dzie-

dzitwo bez wszelkiego określenia, czyli też zbrodnieństwem prawa i inwentarza obiać zamysłu, tym pewnie i niezawodniey podań, ile że w przeciwnym razie, podług §. 624 części II. prawa cywilnego, za zmarłego byłby ogłoszony, i z mającą pozostałą takby postąpiono, iak gdyby on w czasie spadłego na niego majątku, już między żyjącymi nie zostawał. W Krakowie dnia 22 Września 1798.

*Józef de Nikorowicz.
W. Roskochny.
Jan Morak.*

Z Rady C. K. sądow szlacheckie Krakowskich zachodniey Galicyi.

Ascher.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniey Galicyi oznaymują tym edyktem publicznym: że Jmć Xiądz Marcin Świątkowski skrypt pewny, przez Panią Orszulę z Morsztynow Dembińska na summe 3000 czer. zł. w roku 1793cim w czasie kontraktow na rzecz jego Świątkowskiego wydany zgubił; wszyscy przeto ktorzy taki dokument czyli skrypt u siebie mieć mogą, wzywają się: ażeby go w przeciągu roku jednego tym pewniey podali, gdyż w przeciwnym razie skrypt ten podług §. 202 i 203 ordynacyi sądowej za nieważny uznany będzie, i strona która go na siebie wydała, od wszelkiej odpowiedzialności, stronom taki dokument zatrzymującym, uwolniona zostanie.

W Krakowie dnia 29 września 1798

*Józef de Nikorowicz.
Józef de Cronenfels.
W. Roskoschny.*

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniey Galicyi.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymują tym edyktem Pani Annie z Odrzywołskich Witosławski: że Pani Karolina z Godzkich Xięcia Karola de Nassau Siegen małżonka, u tych C. K. sądow o wykazanie pod przysięgą majątku s. p. Jana Małachowskiego iako i o wydanie dokumentow do tey masy ściągających się, żałobę na nią podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosiła.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie ona zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, oneyż patrona tutejszego P. Józefa Lewickiego z tey szkoda i kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym, sama się stawiała, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej prze stała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tym wymieniła, i podług przepisu tych środków, prawa używała, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie, podług opiewu C. K. praw, wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą sama sobie przypisać winna będzie.

*Józef de Nikorowicz.
Kraufs.
Jos. Equa Cronenfels.*

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich zachod: Galicyi w Krakowie
dnia 22 września 1798.

Elsner.

Z Ces. K. Niepołomskiej kameralney dyrekcyi na rozkaz Ces. Kr. kameralney administracyi Lwowskiej dnia 7 t. m. Nro. 3117 r. t. wypisanie na dzień 30 Octobris r. t. sprzedarzy licytacyi dwóch Prebend w Skawinie położonych to jest, a) Misericordie Divinae, i

b) S. Barbary z tym dokładem odwołuje się: iż wspomniane dwie Prebendy dopiero w następującym roku po poprzedniczym ogłoszeniu zwyczajnym, przez licytacyą sprzedane zostaną.

*Z Urzędu C. K. Dyrekcyi Kameralney. W Niepołomnicach
dnia 18. Października 1798.*

Postel, dyr:

Pewny człowiek umiejący doskonale języki Francuzki, Niemiecki i Polski, i tychże językow ortografia, i arytmetykę, potrzebuie służby za metra do dzieci. Ktoby takowego potrzebował ma się udać na ulicę Świecką do przechodni kamienicy, pod Nrem 325 a tam na dole odbierze wiadomość, a J. P. Brzezińskiego winem handlującego.